

3+4/2009

Občasník pro mládež královéhradecké diecéze

hromosvod

„Žít je to nejlepší, co zde dole můžeme dělat.“ Jules Laforgue

Naši milí mladí čtenáři, je to tady! Období ve znamení: slunce, rozkvetlých stromů, lesů, luk a hájů, ale také zkoušek, maturit, státnic, přijímaček a kýblů plných nervů. Ne náhodou prožíváme v těchto náročných týdnech velmi nadějnou a radostnou dobu velikonoční a slavnost Soslání Ducha svatého! To je, milí studenti (i profesori) ten nejlepší pomocník a povolený „tahák“ do všech školních i životních zkoušek

Najdete-li odvahu na chvíli vyměnit skripta, sešity a učebnice za Hromosvod, najdete v něm: velikonoční duchovní slovo sestry Jany Svobodové, rubriku informací s výhledem na letní akce a prázdninové aktivity, rubriku reportáží plnou vašich dojmů a zážitků. Tímto děkujeme našim mladým „spisovatelům“ za čas, který věnovali nám všem tím, že po akci sedli, zapnuli počítač, napsali své dojmy a odeslali na adresu dcm@diecezechk.cz. Výzva pro ostatní: vezměte si příklad ☺!

Co znamená někoho nebo něco žehnat? Tuto otázku jsme si spolu s P. Petrem Šabakou položili již v minulém čísle. Dnes pokračujeme v odpovědi na straně 15. Rok svatého Pavla je pro nás motivací nechat se tímto člověkem inspirovat v osobním vztahu k Bohu a prožívání víry. Čerpat můžete v rubrice Vzdělávání.

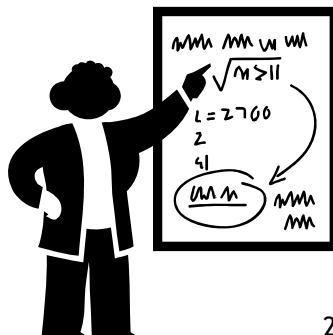
Náš nejmladší vikariát Humpolec má od 1. dubna 2009 nejmladšího kaplana pro mládež. Je jím P. Siard Dušan Sklenka OPraem. Chcete-li poznat našeho „Benjamínka“ více, nalistujte Portréty osobností, či se vypravte na nějakou mládežnickou akci do Humpolce ☺.

Na závěr přejeme úspěšné zvládnutí všech zkoušek, kterými procházíte. A jak by řekl člověk velmi blízký mladým lidem: „Dělejte co můžete. Ostatní doplní Bůh.“

-čer-

Obsah dvojčísla 3 + 4:

Slovo redakce.....	2
Duchovní slovo.....	3
Informace.....	4
Reportáže.....	6
Žehnání.....	11
Rok sv. Pavla.....	17
P. S. D. Sklenka OPraem.....	19

Ztracená a nově nalezená královna

Byla jednou jedna královna, říkejme jí třeba Helena. Kdysi dávno žila v krásném zámku, ale jednoho dne se stalo něco strašného, co už si ani ona sama nepamatovala a Helena skončila neznámo kde.

V království se na ni časem zapomnělo, pouze jeden mladý muž, říkejme mu Petr, se rozhodl, že ji najde. Je to přece královna! Od jedné stařenky se dověděl, že ji pozná podle královského znamení, které má nesmazatelně vtištěno na ruku.

Tak se Petr vydal na dlouhou cestu skrz na skrz královstvím. Prošel devatero hor, devatero pohoří, nejrůznější lesy, ale Helena nikde. Jednoho dne se dostal do velkého lesa, ve kterém se mu docela zalíbilo. Cestou nepotkal ani živáčka, a tak si na chvíli sedl u potůčku, když tu najednou se před ním objevila žena v roztrhaném zašpiněném oděvu. Přišla si zřejmě pro vodu, a tak se s ní Petr dal do řeči. Zjistil, že neví ani odkud pochází ani jaké je její jméno, což v něm vzbudilo podezření, že by mohlo jít o ztracenou královnu. Ale jak ji poznat? Vtom si všiml znaku na ruce, o kterém mu vyprávěla stařenka. Jaká radost! Petr mohl královně připomenout její pravé jméno i původ a vzal ji s sebou do království.¹

Ten příběh je o každém z nás, každý z nás je královským dítětem, které má jméno, původ a nesmazatelné znamení, a to od křtu. Letos o Velikonocích jsme jej měli možnost znovu obnovit, oživit, abychom nemuseli žít jako bezejmenní, nikomu nepatřící, ale jako milované Boží dcery a synové. Byli jsme vykoupeni ne snad stříbrem nebo zlatem, ale drahocennou krví Krista (srv. 1 Pt 1,18.19). Zvláště ve velikonoční době jsme tedy pozváni, abychom o této naší identitě více rozjímali a učili se z ní žít.

Jednou z krásných možností je tzv. „autoexorcismus“, to znamená učit se obnovovat v srdci svůj křest při svatém přijímání. Křest je totiž mocnou obranou proti Zlému a kdykoliv se k němu vrátíme, učíme se přijímat Hospodina jako svého Boha, jako toho, kdo je Pánem našeho života.

Žasněme nad mocí křtu, skrze který máme účast na Kristově vítězství nad smrtí a žijme jako svobodní synové a dcery Otce.

Jana Svobodová

¹parafráze příběhu E. Velly, duchovní cviční Velehrad 2008.

Nevíš která bije?

● Informace, aktuality ●

»» Večery mladých

Chrudim—20. června 2009, ekumenické setkání v **Jeníkově**. Kontakt: Pavel Sodomka, tel.: 776 608 854, sodomkapavel@seznam.cz.

Jičín—26. června 2009, Jičín. Začátek mší sv. v 18:00 hod., pokračování na faře. Kontakt: Jan Fišer, tel.: 737 525 897, e-mail: honza.fiser@centrum.cz.

Rychnov nad Kněžnou—19.–20. června 2009, Noc mladých, **Liberk**. Začátek mší sv. v kostele v 17:00 hod., poté program na faře. Kontakt: Johanka Stejskalová, tel.: 776 713 880, e-mail: anyzka28@seznam.cz.

Hradec Králové—12. června 2009, závěrečný táborák. Kontakt: Anežka Polívková, tel.: 608 433 141, e-mail: agnespv@seznam.cz.

»» Léto na Vesmíru

DCŽM Vesmír má během letních prázdnin pro mládež „STÁLE OTEVŘENO“. Zveme ke společné přípravě programu: hry, sport, diskuse, „témátka“, filmy, chvíle ztišení, modlitby, práce atd. Během prázdnin proběhnou minimálně dva koncerty.

12. - 15. 8. Putování do Králík na Diecézní pout'

16. - 22. 8. Taneční týden

23. - 28. 8. Sportovní týden

28. - 30. 8. Přípravný víkend na návštěvu Sv. otce

S sebou: spacák, přezůvky, a cca 150Kč/den. Prosíme, hlase se předem na tel.: 494 663 140 nebo na e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

»» Putování mládeže Králíky 2009

Hora Matky Boží u Králík se stane cílovou stanicí pro všechny mladé lidi směřující na Diecézní pout', která se uskuteční v sobotu **15. srpna 2009**. Z diecéze se připravuje několik různě náročných tras (pěší, cyklo). Již nyní je možné se zapojit do přípravy ve spolupráci se svým vikariátním zástupcem a kaplanem pro mládež. Na páteční večer 14. srpna se připravuje program pro mládež. Více informací získáte u svých vikariátních kaplanů, zástupců, na DCM nebo www.diecezehk.cz.

»» Návštěva papeže Benedikta XVI.

Ve dnech **26. - 28. září 2009** navštíví Českou republiku papež Benedikt XVI. Během své návštěvy se setká s mladými lidmi ve Staré Boleslavi dne 28. září. Všichni jsou srdečně zváni. Bližší informace najdete později v Hromosvodu, IKD, na www.diecezehk.cz, www.vesmir.signal.cz.

»» Mezinárodní výměna mládeže

Chceš poznat kulturu ostatních národů? Chceš zjistit, jak jsi na tom s jazykem? Dozvědět se něco o svobodě národů i osobní? Neváhej, pojed' s námi **od 8. do 22. července 2009** na setkání čtyř národů, čeká tě bohatý program v podobě katechezí, workshopů, výletů, sportovních klání a přátelských setkání. Účastní se: Česká republika, Německo, Španělsko, Litva. Téma: „Čas svobody“ - „Zeit der freiheit“. Místo setkání: Německo–Naumburg. Cena: 125 € + pojištění. Jazyk setkání: angličtina, ale také němčina. Přihlášky a informace: sodomkova@diecezezhk.cz, tel.: 731 604 714. Počet omezen (pouze 15 lidí z každé země).

»» ERA Meeting

Evropská rogačionistická asociace pořádá ve dnech **7.–15. srpna 2009 mezinárodní setkání mladých lidí** ve francouzském městečku **Tigery** nedaleko Paříže. Na programu: duchovní aktivity, přednášky, skupiny, adorace, sport, zábava. Cena: autobusová doprava 2650 Kč, ubytování s plnou penzí: 110 € pro studenty a 140 € pro pracující. Po dohodě je možnost slev. Přihlášky nejpozději do 20. 6. 2009. Kontakt: Centrum ERA, Křivsoudov 29, 257 66 Křivsoudov, tel.: 777 946 345; 775 601 211, e-mail: radka@eracz.cz, lukas@eracz.cz

»» Mezinárodní fórum

Komunita Chemin Neuf pořádá Festival mladých (18-30 let) v krásném francouzském prostředí kláštera Hautecombe v savojských Alpách. Termín: **od 18. do 24. července 2009**. Jedná se o týden obnovy duchovního života a setkání s Kristem spolu s mnoha mladými celého světa. Přednášející: Laurent Fabre (zakladatel Komunity Chemin Neuf), Steven Gunnell (muzikant, bývalý člen skupiny Alliage, Jean Vanier (zakladatel Komunity Archa). Překlad zajištěn. Informace: www.chemin-neuf.cz, Apolinářská 10, 128 00 Praha 2, sekretariat.mladezeccn@gmail.com, tel.: 774241 990, Pavla Strettiová.

»» Duchovní cvičení pro dívky

Duchovní cvičení pro dívky ve věku 18 - 27 let pořádají sestry Boromejky.

- 1. termín: Životní povolání jako vztah lásky.** Vede P. Damián Škoda. Místo: Hutisko-Solanec (Beskydy).
- 2. termín: Povolání k životu lásky.** Vede: P. Jiří Šlégr. Místo: Špindlerův Mlýn, středisko Eljon (Krkonoše).

S sebou: spacák, přezůvky, hodinky, Bibli, breviář (kdo má). Cena dobrovolná. Kontakt: S. M. Vincenta Kořínková, vincenta@boromejky.cz, tel.: 723 477 525, www.boromejky.cz.

»» Koncert Vavřínečku

Na vědomost se dává, že **28.června 2009** se **od 16-ti hod.** rozezvučí zdivo jilemnického chrámu sv. Vavřínce. Uskuteční se již 3. koncert „společokapely“ Vavříneček. Těšíme se na vás. Vavříneček.

»» 30 let Příchovic

O víkendu **12.–14. června 2009** se uskuteční **oslava 30. výročí centra pro mládež Křížovatka v Příchovicích**. Hlavním dnem oslav je sobota. Dopolední mši sv. slouží biskup Mons. Jan Baxant. Odpoledne koncert skupiny Kerygma. Na programu: workshopy, scénky, vzpomínky ze života apod. Všichni jsou srdečně zváni. Více na: www.krizovatka.signaly.cz, tel.: 483 399 218.

Co nás nezabije, to nás utuží

● Reportáže ●

1. běžkařský víkend na Vesmíru

Za mlhou hustou, že by se dala krájet a možná ještě dál a výš, nám v pátek připadala cesta na jeden prima kopec kdesi vysoko v horách, kde snad podle pověsti sídlí orli. Mlha náhle ustupuje a začínají se objevovat i hvězdičky, paráda Vesmír se vším všudy. Otvíráme dveře a hned nás vítá Janča z Janova (ta holka se snad usmívá 24 hod. denně)! Rychlá ubytovávačka a jdeme do křovky na společný program. Klasická seznamovačka, pro nás sklerotiky na jména je to vždycky celkem záhul. No, už i moje babička říkála: „líná huba, holý nešťestí“, a tak se ptám znova a zase na jména všech okolo. Je to dobrý–nejsem v tom sám. Jedno jméno ale určitě nezapomenu a to je Karel. Tak energického člověka jsem už dlouho nepotkal a jeho povídání o sportu mě tak nabilo, že bych vyrazil hned klidně na nějaký maraton. A když si uvědomím, že povídal něco o tom, že v r. 1933 mu bylo 11 let (to si nepamatuji přesně), obdiv je na místě. Zanechal ve mně vzpomínku na to, že „pohoda těla je úzce spjata s pohodou ducha“. Karle, přejem hodně zdraví a Boží požehnání do všeho, co děláš a moc děkujeme!

V sobotu ráno nás budí Marta s kytarou. Jojo tak tohle je teda budíček. Budit mě takhle v týdnu, tak budu snad i do práce rád vstávat ☺! Karel nám odpoledne ještě vysvětluje, jak správně namazat běžky a ne sebe. Rozdělíme se do skupin podle délky plánované trasy a jedéééé.

Delší trasa: sněhu bylo ještě celkem dost, a tak trasa vedla od sv. Matouše–Luisino údolí–pod Velkou Deštnou až na Pěticestí, kde nás čekala prémiová odměna ve formě energie drinku dle vlastního výběru ☺.

Cesta byla plná překvapení a záludností jako je: vodní příkop, retro-stylers, aneb sraz majitelů Rubínů, nebo úplně nový monument běžkaře „el Dáňa“.

A dokonce proběhla i sjezdařská vložka s časomírou. Vyhrál Dáňa, asi se nějak zasekly stopky. Já sázel spíš na holky, ty měly celou trasu takový profi styl, možná trénovaly v Liberci ☺. Všichni tento prima sportovní výlet absolvovali ve zdraví, i když některé úseky bych zařadil do skupiny extrémních svahů.

Utahaní, ale šťastní! I za tohle patří díky Bohu. Běžkám zdar! Jupííí... Po výletě probíhal ještě večerní program a mše svatá, ale někoho to sportování tak trochu zmohlo a třeba jen odpočíval. Já osobně jsem si připadal jako invalida, a tak jsem jen prima relaxoval. Na Vesmíru je i možnost pozdně večerní modlitby při svíčkách v kostele sv. Matouše (wow, romantika). Myslím, že i tohle někdo využil!

Nevím, kdo pekl tu výbornou buchtu k nedělní snídani, tak posílám anonymní jedničku s hvězdičkou. Byla to ňamka. A odcházíme na společnou mši do Deštného. Tady se musím trochu omluvit, jsem celkem trémista a dostal jsem druhé čtení. Nevím, jestli jsem nekoktal a bylo mi rozumět, ale bylo to moje první veřejné čtení. Wow premiéra! Víím, že ho nikdy nezapomenu. Tím bych i zakončil tuto malou vzpomínku na prima víkend s prima lidičkama. „Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?!“ Boží přítomnost na všech vašich cestách a mějte se rádi ☺.

MC

Teenagers na Vesmíru

Vesmír. Moc lidí už tu není, sem tam potkáte člověka s koštětem v ruce, nebo loučící se skupinku lidí s krosnami na zádech. My už taky odjíždíme a vezeme si s sebou domů plno hezkých zážitků a vzpomínek. Naším speciálním úkolem je seznámit vás s tím, co se tu dělo. Jelikož celý tento týden jsme žili naruby, tak je i naše vyprávění trochu víc než málo netradiční.

NĚDĚLE - *Musíme začít popořádku...*

Ráno, potom co jsme otevřeli oči, jsme šli naplnit své žaludky rohlíky s marmeládou. Pak jsme šli (jako správní věřící) do Deštného na mši, kde jsme (snad) příjemně oblažili místní svým zpěvem. A že bylo co poslouchat. Pak přišly naše poslední společné chvíle. Samozřejmě, že se tu všem moc líbilo, taky aby ne. Následoval skvělý oběd, u kterého jsme se hodně nasmáli (ne Vojto, nemluvíme o tobě ☺). Tomáš nám (po)zůstalým přidělil smetáky, utěrky a vše co bylo potřeba, a některé z nás odvezl na autobus. My jsme se vrhli na nádobí (no jo, na každého jednou dojde).

Ted' už sedíme v autobuse s další velkou tlupou lidí a těšíme se na další setkání.

SOBOTA - Den druhý

Probudila nás ukolébavka v půl osmé ráno a v osm už jsme seděli v krbovce, abychom mohli s díky zakončit den. To jsme udělali, a také jsme si zahráli lidské domino (udělali jsme velkého hada podle lístků se jmény). Po úspěšném zvládnutí tohoto úkolu jsme se nakrmili večeří. Po jídle jsme zakřičeli pokřik, popřáli si dobrou chuť a pomodlili jsme se. V půl desáté se šlo ven na hru „Zdravé lidské tělo“, kde jsme museli získat co nejvíce bodů v trávící, pohybové a nervové soustavě a kde jsme si procvičili hmat, čich a logiku. Celí znavení a zmrzlí jsme došli k obídku.

Odpoledne začalo přednáškou otce Míly z Pardubic na téma: Jak pracovat s člověkem podle Božího manuálu. Pak přišlo rozdělení do skupin podle věku, kde jsme si povídali třeba o tom, co bychom dělali s milionem. Na závěr jsme vymysleli scénky na téma „Jak jít proti proudu“. Scénky jsme pak přede všemi předvedli. Snídaně byla v předsíni a až do devíti jsme pak museli chodit pozadu. Z toho jsme moc nadšení nebyli, ale celkem jsme náš úkol zvládli. Hráli jsme hru „Převozník“. Museli jsme napsat vědecky napsaná přísloví, ale aby to nebylo tak lehké, vozil nás k nim právě převozník. Večer pro nás měli týmáci převrápko—koncert hud. skupiny Timotej. Nakonec jsme se pomodlili u sv. Matouše a zalehli do spacáků a za zvuku budičku usnuli.

PÁTEK - Tak tím to všechno začalo...

Autobus zastavuje u kostela v Deštném a nás čeká výšlap na jedno z našich velmi oblíbených míst—Vesmír. Když konečně docházíme na Vesmír, všichni nás vítají. Následuje mše - to nás je ještě opravdu málo, většina lidí přijela na večeři nebo po. Po večeři jsme se sešli na večerní program, kde jsme se od našich víkendových průvodců - Kuby a Kát'i - dozvěděli, co téma naruby obnáší a že se celý víkend budeme snažit jít proti proudu. Po seznamovací hře jsme se sešli před chatou zachumlaní do teplého oblečení, abychom prošli křížovou cestu kolem sv. Matouše. Pak už jsme celí unavení ulehli do spacáku, popřáli si dobrou noc a chrněli.

Tímto s lítostí zakončujeme jednu úžasnou etapu našeho života. Tu další můžete prožít (zase) s námi. Bylo to strašně fajn, díky moc těm, kdo tam byli.

Kačka H. , Madla P. a Bety P.

Velikonoce na Vesmíru

Takže lidičky, ať jste byli na Vesmíru nebo ne, ale chcete vědět, co se tam dělo, tak pro Vás máme takovou malou rekapitulaci.

Zelený čtvrtek

Ráno, abychom něco vůbec mohli prožít, bylo nezbytné vstát. K tomu nám pomohl kytarový budíček. Po snídani, která zklidnila naše kručící žaludky, následovalo slovíčko na den: „BDĚTĚ SE MNOU.“ A tak jsme BDĚLI např. u úklidu Vesmíru a kostela v Deštném. Dopoledne jsme zakončili v krbovce Martiččiným tématkem. Nejprve jsme si vyslechli nahrávku evangelia pro dnešní den, a⁸poté,

co jsme vyvodili hlavní myšlenku, která se týkala okamžiku, kdy Ježíš umýval učedníkům nohy, jsme přešli k tvořivé části. Po třetí hodině jsme se všichni odebrali na mši do Deštného. Při této mši byl vykonán obřad mytí nohou a doprovázel ji náš Vesmírný sboreček (fakt boreček). Po příchodu zpět a následné večeři jsme se mohli účastnit připomínky poslední večeře. Při tomto obřadu nám byl rozdáván chléb a víno. Pak jsme se odebrali do Getsemanské zahrady, která byla připravena v krbovce, kde následovala adorace a ztišení.

Velký pátek.... Bílá sobota

Bílá sobota, den radosti a slávy, že Ježíš vstane z mrtvých! Vstali jsme i my s chutí do nového dne. Po snídani nám Tomáš řekl slovíčko na den: „...a připravili si vonné věci a masti“. A potom se už rozběhl dopolední program. V nabídce byly: dream game, ale také fotbal, při kterém si nový týmák Vojta vyvrtnul kotník, a také volejbal nebo procházka „cestou necestou“ s Křovákem. A poté přijela vzácná návštěva, Jiří Čunek, který nám po krátkém úvodu odpovídal na naše dotazy. Po obědě, ke kterému jsme měli výborné rizoto následoval tradičně úklid. Za odměnu se od dvou hodin rozběhly workshopy. Poté bylo opět Lectio Divina s Prokopem. Hovořil o tom, co nám brání k odkulení kamene z Božího hrobu. Večer jsme se účastnili slavnostního obřadu vzkříšení v Deštném. Po návratu na Vesmír jsme se s chutí pustili do připravené slavnostní hostiny. Poté následoval večerní program se skupinkou, která nás zabavila různými ukazovačkami a potom byla ještě možnost zajít do krbovky (čajovny) si popovídat.

Boží hod Velikonoční ALELUJA, ALELUJA!

Jelikož je neděle a v neděli se nic nedělá, tak dnešní den byl plný odpočinku. Tradičně jsme se všichni vyhrabali ze spacáčku a hrrr na chlebičkovou snídani. Poté jsme se skoro hromadně přesunuli do Deštného na mši. Při cestě na nás krásně pokukovalo sluníčko, které nám dávalo energii a suprovou náladu. Po návratu na Vesmír začal netradičně úklid domu, aby se nám tu žilo spokojeně a útulně.

Po vynikajícím nedělním obědě nám už začali utíkat lidi domů, slzy tekly až se nestačila utírat podlaha. Ve tři hodiny jsme měli svačinku - kafičko (čaj), mazanec a samé dobrůtky. Při této siestě už někdo začal plést pomlázku na následující den. Po chvíli se začala do pletení zapojovat většina lidí, co nespotovala a nebo se neopalovala. Další nabídkou bylo barvení vajíček. Musím říct, že i když někdo říkal, že není výtvarný technik, vyvedlo se jim to nádherně.

Velikonoční pondělí

Jak už je tady na Vesmíru o Velikonocích zvykem, v noci z neděle na pondělí se tady kuly pikle až člověk nestačil zírat. Dnešní ráno bylo opravdu zajímavé a to tím, že kluci udělali holkám předčasný budiček hlasitými bubny. Holky to ale nevyvedlo z míry, jelikož byly už také vzhůru, aby klukům připravily výbornou snídani s osoleným čajem... Tak se mějte a smějte a zase někdy na viděnou.

Verča a Lucka (redakčně zlácano)

SpringFest

A je to tady! Po dlouhé době plné příprav a očekávání přichází 18. duben a okolí divadla Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou se už od poledne začíná hemžit nadšenými, většinou mladými lidmi a pár minut po půl šesté (koncentrace mladých se tu během těch pár hodin zněkolikanásobila) na podium přichází kapela Run(a)way se svým hardcorem (kapela vychází z protestantského prostředí, a to je i přes tvrdší hudbu z jejích textů opravdu cítit) a zahajuje tak akci s názvem SpringFest II. Večerem provází zkušený moderátor Petr Srna, který po kapele Run(a)way na pódiu přivítá Strictly Commercial - kapelu, která zaujala širokým obsazením dechových nástrojů, písněmi v originálním stylu progressive funk-rocku a překvapením v podobě tří šikovných vokalistek. Toto uskupení mladých kluků - vysokoškoláků a studentů konzervatoří je později vystřídáno pražskými Green Småtroll, při jejichž vystoupení v rytmu ska a jazz poskakovali nejen účastníci festivalu, ale i celé divadlo. Během večera probíhá také mnoho dalšího. Diváci mohou vidět vystoupení kouzelnice, světelnou show skupiny Ascarya, zábavného imitátora nebo se zaposlouchat do povídání katolického kněze. Po desáté hodině večerní přichází na řadu kapela, kvůli které vlastně celý projekt vznikl, přibyslavská Šatlava. (Její název vymysleli členové v srpnu 2004 podle místa budoucího zkoušení - bývalé městské šatlavy.) Šatlava má v sále spoustu fanoušků (a hlavně fanynek;o)), a tak snad téměř všichni, kdo mají ruce a nohy, tancují a celým sálem je proto cítit úžasná atmosféra. Ta se neztrácí ani při vystoupení white-rockové skupiny Michael, která vznikla z myšlenky Michala Holase vytvořit protipól koncertu satanské kapely.

Návštěvníci se mohou osvěžit točenou kofolou, kterou zde prodává Spolčo nad Jizerou nebo spoustou různých nápojů a občerstvení z místní kuchyně divadla Krakonoš. Ze všech prodaných vstupenek (kterých bylo nakonec přes 300) se losuje výherce poukazu na paraglidingový seskok. Ve hře je také víkendový pobyt v Krkonoších, a když obě ceny najdou svého šťastného majitele, přichází na řadu dražba. O tričko s podpisy všech účinkujících je velký zájem, a tak se jeho cena vyšplhá až na neuvěřitelných 700 Kč. Pro velký úspěch se ještě draží půllitr s logem SpringFestu II. (přesně takový dostávají i členové účinkujících kapel) a několik dalších předmětů souvisejících s dnešní akcí. Festival zakončuje novopacký Samhain (melodic speed metal), který je nakonec i přes počáteční obavy z pozdní noční hodiny s publikem velmi spokojený a publikum s jejich hudbou též.

Myslím, že spokojeně se může tvářit i hlavní pořadatel této akce - Jirka Jína, který i přes blížící se maturitu dokázal vše tak skvěle a téměř bezchybně zorganizovat. Jeho myšlenka spolupráce věřících s nevěřícími se i letos podařila zrealizovat, a tak patří velký dík jemu i všem dalším, kteří se na organizaci této akce nějak podíleli.

Postní Spolčo v Týništi nad Orlicí

Tentokrát se nás sešlo asi třicet ve farnosti Týniště nad Orlicí. Večer měl klasické čtyři části. To znamená bohoslužbu, kterou celebroidal P. Ivan Havlíček, tématko o půstu a postní době, opět vedl P. Ivan, hry, které vymýšlí Standa a končili jsme křížovou cestou, tu pro změnu moderoval náš P. Petr Stejskal.

Dozvěděli jsme se zase spoustu nových věcí. Třeba to, že existuje cyber půst - což je půst od počítače, nebo to, že nejlepší paměť na jména má Lucka, která si nás všechny umí vyjmenovat. A na co jsme si tentokrát hráli? Na rozbitou kopírku, to byla bojovka pro tři skupinky, kde jedni - "scanner" viděli jak obrázek vypadá a druzí - "kabely" to museli nadiktovat "tiskárně", která pak to co slyšela nakreslila, ti kteří byli nejbliže realitě vyhráli. Kvalita kopírek byla tak dobrá, že se musela soutěž opakovat a rozhodlo se až ve druhém kole.

Za všechny účastníky děkuji organizátorům spolča, opět stálo zato!

Lukáš Janeček

Klásterfest číslo dva!

Letošní Klášterfest byl opravdu vydařený. Přípravy ten den započaly už brzo ráno a účastnila se jich spousta milých lidí ochotných pomoci. Kluci s nošením laviček, holky s přípravou občerstvení a všemožných cedulek, pan Grenar s prasátkem, které se opékalo už od brzkých ranních hodin, a na které se všichni těšili. Pan Jeřábek s panem Štorkem a dalšími připravili podium a pomáhala také spousta dalších lidí, které jsem ani nestačila postřehnout.

A pak už se blížila dvanáctá hodina a zvukař měl plné ruce a hlavě plnou hlavu práce se zvučením první kapely, kterou byla i letos tradiční KuKuKaKa. Po zahájení festivalu otcem Tobkem a po prvním vydařeném koncertě už mohl pohotový moderátor Karel Macek uvést další kapelu. Tou byl kutnohorský Vocativ. Z dalších místních kapel zahrály slavné Houby s Woctem a Studená Sprcha. Pozvanými hosty tentokrát byly kapely !On, Koza na útesu a Rest Day. Veškerá hudba byla výborná!

Hrálo se k tanci nebo poslechu anebo jenom tak k jarnímu lenošení v trávě. Během dne si každý mohl přijít na své díky krásné prostorné zahradě sester voršilek, kde se dalo příjemně odpočívat, tancovat, či se naučit nové hromadné tance s Pavlem Jägerem, honit se mezi stromy, hrát frisbee nebo s Cyrilovými žonglovacími pomůckami (diabolo, flowerstick...), které zabavily spoustu mladších i starších děcek, nebo stát pravidelné minifrontičky na dozlato-va opečené prase a pak si ho vychutnávat na lavičce a nechat na sebe působit intenzivní paprsky jarního slunce.

Kromě typicky festivalového piva a kofoly tu zakotvil stánek s orientálními čaji a opodál kačíčko s buchtami, které ochotně připravily místní maminky. Mňam! A hned vedle zákusků se tyčil misijní stánek s rukodělnými výrobky (náušnice a šperky, trička...) šikovných studentek, prostřednictvím kterých bylo možné přispět na misie.

Dobrá nálada vládla celým dnem, takže když se vyskytla potíže s plastovými kelímkami, nikdo jí nepřičítal velkou důležitost, přinesly se menší kelímkami, a kdo chtěl, chránil si svůj původní „půllitrák“.

Ti, se kterými jsem se o Klášterfestu posléze bavila, byli velmi spokojeni. Líbily se kapely a příjemné bylo i společné setkání s lidmi, které nepotkáváme běžně. „Mohla jsem se tam setkat se svou kamarádkou, neviděly jsme se už deset let“, řekla paní Hylská a její manžel Luboš dodal: „Už se zase těšíme na příští rok.“ Myslím, že není co dodat. Díky dobrému nazvučení kapel mohli poslouchat i Kutnohoráci, kteří se rozhodli zůstat doma. „Kam se hrabe Rock for People“ tvrdí Lukáš Kutil, který tu strávil téměř celý den.

Vydařené webové stránky Klášterfestu přilákaly i přespolní fanoušky, účastnili se například i lidé z Přibyslavi a Prahy.

Propracovanost a profesionalita Klášterfestu byla cítit ze všech stran, a tak si poděkování a obdiv zaslouží organizátoři Katka Telecká, Bára Hlavinková a Lád'a Cíner. Jaký bude třetí ročník? Uvidíme příští rok.

Barča H. (ylská, budoucí Kutilová☺)

Večer mladých Vamberk 24. 4. 2009

To byla bomba! Říkala jsem si odjíždějíc z Vamberka po super večeru. Dlouho jsem čekala na jeden víkend, kdy se mi podaří jet na večer mladých.

Přijela jsem v pátek domů, a co se nestalo, zakecala jsem se u babičky a ujel mi vlak. No, řekla jsem si, že pojedu na kole. Měla jsem ještě chvilku čas, než vyrazím. Ale nechtělo se mi jet v takovém zimnějším čase. Zavolala jsem jednomu kamarádovi, jestli by nejel na večer mladých (věděla jsem, že by jel autem ☺). On se podivil, že je už dnes, ale zanedlouho jsme vyjeli. Vzal s sebou svého bráchu, tak nás bylo o chlup víc.

Přijeli jsme akorát na mši svatou, kterou sloužil P. Mára (místní kněz) a s ním i P. Stejskal (který tu neměl být, ale bylo super, že nakonec byl). Duchovně posilnění, jsme došli k faře, kde pro nás připravili pořádný nášup ☺. Oni věděli, proč se máme posilnit. Po „namáhavém“ vymýšlení a přemýšlení, kam se máme zařadit na lano tak, abychom nespádli a hlavně byli správně na svém místě, nás poslali do

terénu. Asi hodinu jsme se ukrývali a hledali soupeře, abychom je (hned co ho uvidíme) mohli pojmenovat. Kdo to stihl dřív a ještě měl vyšší číslo, sebral celou kupičku kartiček. Hra byla velice napínavá, ale skončila překvapivě dobrým výsledkem. Ti, kdo byli první, získali o hodně více kartiček, se stali vítězi na plné čáře. Ale ne tak docela: „Mnozí první pak budou poslední a poslední první“ (Mk 10,31) ... my si na vítězství chvilku počkáme ☺.

„Co, ty jsi to nevytiskl a ani tu nemáš počítač?!“ Byla krátká divadelní vsuvka, která nás legračně uvedla do tématu image a já. Rozdělili jsme se do skupinek a diskutovali a diskutovali a diskutovali a... „jejda, to už musíme jít?!“ Říkala jsem si, když nás volali, že je čas podělit se se všemi na co jsme přišli. V mnoha věcech jsme se shodovali a měli stejný pohled na věc. Shlédlí jsme díl Exit 316 věnovaný image, dozvěděli se známé i nové informace (že bude další večer mladých v Rokytnici a pozor! po prázdninách se připravuje víkend v Krkonoších s překvapením,...) a jeli se vzpomínáním a hodnocením domů.

Ráďa Veverková

C e t i l e t í

Tra-la-le-ro, tra-la-le-ro, tra-la-le-ro ... Tak tahle "nakažlivá" ukazovačka se nám vryla do hlavy hned první večer u rozpálené vaty, u které jsme nepálili čarodějnice, ale vítali jaro. Zpívali jsme a poskakovali jako za mlada ☺ a mnozí z nás se téhle melodie nemohli v duchu zbavit ☺. Ale to jsem trochu předběhla...

Začali jsme se na Vesmíru sjíždět ve čtvrtek večer. Po seznámení se nad mapou ČR, do které jsme měli zakreslit dvě místa, která nám jsou zvlášť blízká, jsme se podívali na průřez světovými setkáními mládeže. Tímto prodlouženým víkendem nás totiž provázel Jan Pavel II.

V pátek dopoledne jsme se dívali na první díl filmu o tomto krásném člověku. Z této části filmu vystupovalo silně téma bolesti. A pak jsme vyrazili na krásný výlet. Sluníčko svítilo, ptáci zpívali, hory byly zbarvené různými odstíny jarní zeleně a naše srdíčka plesala z té nádhery, ticha a dobré party lidí kolem sebe. Naším cílem byl Špičák, kde jsme se vrátili k tématu bolesti a každý se mohl na chvíli někam "zašít" a napsat na papírový kříž bolesti, které v životě prožil nebo prožívá. Večer jsme z těchto křížů slepili záchrannou síť a podělili jsme se o své bolesti s ostatními. Den jsme zakončili adorací při svíčkách v kostele sv. Matouše.

Z druhého dílu filmu o Janu Pavlu II., který na nás čekal v sobotu, vysvítilo téma naděje. A právě naděje byla náplní odpoledního programu ve skupinkách, ve kterých jsme si povídali o své cestě k víře a vytvářeli jsme koláže na téma naděje. A že to byly nějaké výtvořky! Večer pro nás byla připravena šputěž

Riskuj!, při které jsme se například dověděli, kolik rohlíků se objednávalo na víkend, jak daleko je to z Vesmíru do Taizé nebo z kterého předmětu Prokop nikdy neměl jedničku ☺. Následovala modlitba u sochy Panny Marie, a pak "čajovna", ve které jsme si stihli pěkně popovídat, zahrát různé hry nebo se zasmát z plných plic ☺.

V neděli jsme slavili mši svatou v Deštném a po návratu jsme se podělili o zážitky ze setkání. Všichni zářili spokojeností! Zaznívala slova radosti a díky za krásné společenství, pěkný program, inspiraci životem Jana Pavla II., povzbuzení ve víře a ve snášení těžkostí. Mně osobně toto setkání přineslo, krom odpočinku a zábavy, hlavně novou a velikou radost z víry a z toho, že patřím Pánu! Hluběji jsem si také uvědomila, že v každé bolesti má člověk naději v Kristu!

Díky všem, kdo chystali program a každému, kdo tam přijel!

Markéta Vítová

D i e c é z k o

Právě jsem se vrátila z diecézka z Hradce Králové. Jako již tradičně jsem byla v přípravném týmu, vlastně si to už ani jinak neumím představit. Pomoc s výzdobou a vedení tvořivé dílny, aneb „ve správný čas na správném místě a dělat to, co mám“. Jen... všimla jsem si, že věk se nedá zastavit a že čím dál méně lidí—nejen účastníků, ale i přípraváků—znám. Holt ke slovu přichází mladší generace a já si připadám trochu „stará“...

Odjížděla jsem do Hradce Králové se smíšenými pocity, se zmatkem a problémy v sobě, ale s odhodláním nasadit se, co to půjde. Tak jsem vnímala celé setkání trochu jinak—letos pro mě obzvlášť bylo ohromně osobní! Díky tomu, že už jsem neznala tolik lidí, tak jsem nebyla „roztříštěná“ mezi všemi s touhou všechny aspoň pozdravit a letmo popovídat... Tentokrát jsem zažila jen několik málo setkání, ale o to opravdovějších a „na hlubině“. A jsem za to neskutečně vděčná, protože přesně tohle mi v poslední době moc chybělo...

„A buďte vděční!“ taky zaznělo jako slovo na den, a to asi ve mně teď nejvíc rezonuje—jsem vděčná za celý dnešní i včerejší den, za všechny přípravy, za všechny lidi, se kterými jsem se mohla opravdově setkat a mít na ně opravdu čas a opravdu pohovořit.

Aneb jak říká P. Karel Moravec: „radost a vděčnost jsou holky, co chodí pořád spolu.“ Je to tak a dneska jsem tu radost s vděčností mohla prožívat každou chvíli!!! No, a po všem, co jsem slyšela v katechezi, ve svědectvích nebo i jinde jsem odjížděla se znovu obnoveným zjištěním, že moje naděje je opravdu v živém Bohu... Děkuji...

Máří Novotná

Dojem z diecézka:

Letos—chvála Pánu—jsem se dostal na diecézní setkání hradecké diecéze. Už víc jak půl roku působím ve Vesmírné Kapele, kde v současnosti hraju na klávesové nástroje, a tak nějak vyrábím hudbu. Těšil jsem se velmi na toto setkání, protože to mělo být o něčem jiném—tedy, že nebudu sedět tam někde v lavici a poslouchat. Měl jsem se aktivně zapojit, což mi bylo bez zbytku splněno.

Na každém takovém setkání přijde bod, který změní moji náladu. Prostě ... zatím to bylo takové napínavé hraní, spousta problémů, ale žádné solidní duchovní čerpání. To přišlo v katechezi nového generálního vikáře Mons. Holuba. Celé setkání se neslo myšlenkami o naději. Tato katecheze rozšířila velmi moje vnímání tohoto pojmu. Teď jen z toho musím žít. Snad si v pravý čas vzpomenu na myšlenky z té katecheze. A taky z bloku svědectví.

Jacek

Bít či nebít

● Otazníky života ●

(pokračování z minulého čísla)

Co je možné žehnat? Rodiče mohou žehnat své děti. Stačí obyčejný křížek na čelo s přáním, aby se dítěti nic zlého nestalo. Každý může žehnat sama sebe, když ráno vstává nebo jde spát. Může požehnat chléb. Může žehnat nemocným, starým lidem než se vydají na cestu.

Kněží vám pak mohou požehnat například křížek na krk. Mohou vám požehnat nové auto, pracoviště, dům nebo byt, ve kterém bydlíte. V Římě je tradice, že kněží chodí před Velikonocemi po domácnostech a žehnají domácnosti svěcenou vodou. U nás tak chodili na Tři krále a nebo na Mikuláše. Mohou také žehnat zvířatům, vašim polím a tak dále. Žehnání je spojeno se znamením kříže, svěcenou vodou, někdy i kadidlem a na Tři krále posvěcenou křídou.

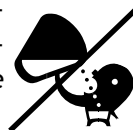
Nejedná se o magii. Svěcená voda, kadidlo, křída, jsou pouze viditelná znamení, gesta, která doprovázejí slovo modlitby a Boží sílu, která je neviditelná. Žádný posvěcený růženec na zpětném zrcátku vašeho automobilu vás před nehodou neuchrání, když jezdíte nebezpečně. Ale růženec vám může připomenout Pána Boha, který pro vás chce jen dobro a tedy i bezpečné dosáhnutí cíle své cesty. Abyste si dokázali představit, jak se žehná, dovolte mi na tomto místě uvést jednu ze žehnacích modliteb rodičů dětem:

„Pane, náš dobrý Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista, shlédni na našeho (doplní se jméno), který stojí před důležitým krokem ve svém životě. Provázej ho požehnáním v jeho očekáváních a nadějích, vždyť všechno závisí od tvé pomoci.“

Chraň ho od zlého a ved' ho po správných cestách. Zachovávej ho ve své lásce a ve společenství své církve. (Žehnající dělá na čele žehaného znamení kříže.) Ať tě provází a chrání všemohoucí Bůh, Otec i Syn i Duch svatý. Amen.“

JAKÝ JE ROZDÍL MEZI ŽEHNÁNÍM A SVĚCENÍM

Svěcení je trochu něco jiného. Být posvěcen znamená být vyjmutý z profánního užívání. Už se také nesvětí kdekdo a kdekdo. Například svěcená voda se více nepije nebo se nevytláče do umyvadla. Na posvěcených olejích si neusmažíte řízky a okolo posvěceného oltářního stolu se křesťané shromažďují ke slavení mše a ne k jídlu.

POTKÁM CÍRKEV I MIMO KOSTEL?

Církev se na kostel neomezuje. Ba naopak, křesťanství se uskutečňuje mimo kostel, v rodině, na pracovišti, mezi přáteli i nepřáteli. Jestliže je pro křesťana víra jen jako nedělní šaty, z nichž se v nedělní podvečer zase svlékne a v pondělí byste nepoznali, že chodí do kostela, nepochopil, o co jde. Může dávat okolí dokonce i pohoršení. Být křesťanem znamená přijmout životní styl. Základní zákon, nejvyšší přikázání, které dal lidem zakladatel křesťanství Ježíš Kristus, zní: „Miluj Boha nade všechno a druhého člověka jako sám sebe.“

Proto se kolem kostela mohou dít ještě další velice zajímavé aktivity. Vyučování náboženství dětí je takřka pravidlem. Pokud jste dali pokřtít své ratolesti, jistě jste se při křtu zavázali, že je doprovodíte „na práh kostela“. Je to jedna z aktivit, které byste si mohli na začátku školního roku všimnout.

Některé farnosti pořádají různé přednášky, charitativní akce, sportovní vyžití, poutě, biblické hodiny, setkání maminek, tatínků, seniorů, dětí, mládeže, rodin... Při nich můžete najít přítele a podporu na rozbouřeném moři, které se nazývá život.

S tím také ruku v ruce jde zodpovědnost za spoluúčast na těchto „podnicích“. Nefunguje nikdy dlouho, jestliže se sejdou pouze konzumenti. Ti pak snědí vše a odejdou. Jak výstižná je moudrost: „Jaké si to uděláš, takové to máš.“ A společenství církve je postaveno na tomto základě. Chcete-li něco dělat a je to dobré, obraťte se na církev, nabídněte své dary. Najdete široké pole příležitostí, co se životem. Člověk žijící z víry se snad ani nedokáže nudit.

Petr Šabaka, e-mail: petr.sabaka@atlas.cz
(pokračování příště)

Život sv. Pavla

(pokračování z minulého čísla)

V prvotní církvi byl křest nazýván také „osvícením“, protože tato svátost dává světlo, dovoluje vidět reálně. To, co se takto označuje v teologii, se na Pavlovi uskutečňuje fyzicky. Je uzdraven z vnitřní slepoty, vidí dobře. Sv. Pavel byl tedy proměněn nikoliv nějakou ideou, nýbrž událostí, neodolatelnou přítomností Zmrtvýchvstalého, o níž nebude moci již nikdy v budoucnu pochybovat; tak silná byla evidence této události, tohoto setkání. Pavlův život to změnilo od základu. V tomto smyslu lze a je třeba mluvit o konverzi. Toto setkání je jádrem vyprávění sv. Lukáše, který s velkou pravděpodobností využil příběh vzniklý patrně v damašské komunitě. Nasvědčuje tomu místní kolorit počínaje Ananiášovou přítomností a jmény ulice i majitele domu, ve kterém Pavel přebýval (srov. Sk 9,11).

Druhý druh pramenů o obrácení představují samotné listy sv. Pavla. On sám nikdy o této události podrobně nemluvil, protože myslím předpokládal, že všichni znají podstatu tohoto příběhu, všichni věděli, že se z pronásledovatele změnil v horlivého Kristova apoštola. A že se tak stalo nikoliv díky jeho vlastní reflexi, ale díky silné události, setkání se Zmrtvýchvstalým. Přestože tedy nemluví o podrobnostech, na vícero místech se dovolává této velice důležité skutečnosti, že totiž také on je svědkem Ježíšova vzkříšení, které mu zjevil bezprostředně samotný Ježíš, spolu s posláním apoštola. Nejzřetelnější text k tomu najdeme v jeho vyprávění o tom, co je středem dějin spásy: smrt a zmrtvýchvstání Ježíše a zjevení svědkům (srov. 1 Kor 15). Slovy prastaré tradice, kterou také on přejal od Jeruzalémské církve, říká, že Ježíš zemřel na kříži, byl pohřben, vstal z mrtvých a po vzkříšení se ukázal nejprve Kéfovi, tedy Petrovi, pak Dvanácti, pak pěti stům bratřím, z nichž většina tou dobou ještě žila, pak Jakobovi a pak všem apoštolům. A k tomuto vyprávění převzatém z tradice dodává: „Jako poslednímu ze všech se ukázal i mně“ (1 Kor 15,8). Tak dává na srozuměnou, že toto je základem jeho apoštolského poslání a nového života. Totéž najdeme také v dalších textech: „Skrze Ježíše Krista jsme obdrželi milost apoštolského poslání“ (srov. Řm 1,5); a dále: „Což jsem neviděl Ježíše, našeho Pána“ (1 Kor 9,1), slova, jimiž odkazuje na to, co všichni vědí. A konečně v obecně nejznámějším textu čteme v 1. kapitole listu Galatanům, v 15. až 17. verši: „A_{le} ten,

kteřý mě vyvolil už v těle mé matky a povolal mě svou milostí, rozhodl se zjevití mně svého Syna, abych radostnou zvěst o něm nesl všem národům. Tehdy jsem nešel o radu k žádnému člověku, ani jsem se nevypravil do Jeruzaléma a k těm, kteří byli apoštoly dříve než já, nýbrž odešel jsem do Arábie, a potom jsem se zase vrátil do Damašku.“ V této „autoapologii“ výrazně zdůrazňuje, že také on je pravým svědkem Zmrtvýchvstalého, že má vlastní poslání, které od Něho bezprostředně obdržel.

Vidíme tedy, že oba dva prameny, Skutky apoštolů a Listy sv. Pavla, se sbíhají a setkávají v jediném základním bodě: Zmrtvýchvstalý mluvil k Pavlovi, nazval ho apoštolem, učinil z něj pravého apoštola, svědka vzkříšení, se zvláštním pověřením hlásat evangelium pohanům v řecko-římském světě. Pavel zároveň pochopil, že bez ohledu na bezprostřední vztah k Zmrtvýchvstalému, musí vstoupit do společenství církve, že se má nechat pokřtít, že má žít v souladu s dalšími apoštoly. Jedině ve společenství s nimi všemi bude moci být pravým apoštolem, jak doslova píše v prvním listě Korintanům: „Ať už tedy já, nebo oni - tak zvěstujeme a tak jste uvěřili“ (1 Kor 15,11). Je jen jedině hlásání Zmrtvýchvstalého, protože Kristus je jeden jediný.

Jak vidíme, v žádné z uvedených pasáží Pavel neinterpretuje tento okamžik jako konverzi. Proč? Existuje řada různých hypotéz, ale podle mne je důvod velmi zřejmý. Tento obrat v jeho životě, tato proměna celého jeho bytí nebyla výsledkem psychologického procesu, ani zrání nebo intelektuálního či morálního rozvoje, ale přišla z venku. Nebyl to plod jeho úvah, ale setkání s Ježíšem Kristem. V tomto smyslu nešlo o prostou konverzi, o dozrání jeho „já“. Pro něj to byla smrt a zmrtvýchvstání. Jedna jeho existence zemřela a nová se zrodila s Kristem Zmrtvýchvstalým. Žádným jiným způsobem nelze tuto Pavlovu obnovu vysvětlit. Žádná psychologická analýza nemůže tento problém objasnit a vyřešit. Jedině událost, silné setkání s Kristem, je klíčem k pochopení toho, co se stalo. Smrt a vzkříšení, úplné obnovení ze strany

Toho, který se ukázal a mluvil s ním. V tomto hlubším smyslu můžeme a musíme mluvit o konverzi. Toto setkání je skutečnou obnovou, která změnila všechny jeho parametry. Teď může říci, že to, co dříve bylo základní a zásadní, se pro něj stalo „brakem“, že to již není „ziskem“, ale ztrátou, protože teď už nejde o nic jiného než o život v Kristu.

Nesmíme si nicméně myslet, že se Pavel takto slepě uzavřel do jedné události. Opak je pravdou, protože Zmrtvýchvstalý Kristus je světlem pravdy, světlem Boha samého. (Ona událost) rozšířila jeho srdce, otevřela ho pro všechny. V oné chvíli nepřišel o to, co dobrého a pravého bylo v jeho životě, co bylo jeho dědictvím, ale nově pochopil moudrost, pravdivost a hloubku zákona a proroků, osvojil si je novým způsobem.

P. Siard Dušan Sklenka OPraem.

Vikariátní kaplan pro mládež - Humpolec

Datum a místo narození: 9.12.1980, Levice (SK).

Rodiče, sourozenci: matka Marta, otec Dušan.

Školy: Stedná zdravotnícka škola sv. Vincenta de Paul v Topolčanoch, Rímskokatolícka cyrilometodská bohoslovecká fakulta Univerity Komenského v Bratislave, Teologický inštitút v Badíne.

Kdy vysvěcen na kněze: 21. 6. 2008.

Místa působení: diakon: Nitrianske Pravno, kaplán: Želiv.

Od kdy kaplanem pro mládež: 1. 4. 2009.

1. CO PATŘILO MEZI VAŠE OBLÍBENÉ ČINNOSTI V DĚTSTVÍ?

Rád som čítal knihy, zúčastňoval sa na farských akciách.

2. KDY JSTE POZNAL, ŽE VÁS PÁN VOLÁ NA CESTU KE KNĚŽSTVÍ/K ŘEHOLNÍMU ŽIVOTU?

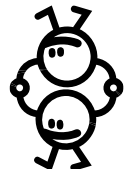
Po prijatí krstu v mojich 13 rokoch života.

3. JAKÉ JE POSLÁNÍ PREMONSTRÁTSKÉHO ŘÁDU?

Svätý Norbert by to vyjadril slovami: Byť pripravený na každé dobré dielo.

4. KÝM JE PRO VÁS MLADÝ ČLOVĚK?

Je pre mňa nádejou, ku ktorej treba pristupovať zodpovedne, aby zostala nádejou.

5. JAK PROŽÍVÁTE VELIKONOCE A CO PRO VÁS OSOBNĚ ZNAMENAJÍ?

Prežívam ich už niekoľko rokov v komunite bratov v želivskom kláštore. Vždy je to požehnaný čas, kedy sa stretnú všetci bratia. Zažívam vtedy pocit domova. Veľká Noc pre mňa osobne znamená príležitosť odhodit' z rúk kamene, ktoré v nich mám pripravené. Je to čas, kedy si viac ako inokedy uvedomujem Božiu lásku, ktorá je pri mne, pri nás. Božiu lásku a jeho odpustenie.

Odevzdaně

Schoulím se do tvé dlaně
odevzdaně Matko má.

Když něco zabolí nebo když na poli
o denním rozsévání přes všechna přání
vyroste koukol místo pravých zrn.

V úzkosti noci, když nikdo ku pomoci
ruku nepodá a všude tma
schoulím se do tvé dlaně
odevzdaně Matko má.

Tvé oko neusíná, u tvého Syna stále bdí.

Já s tebou dobrá Paní čekám na svítání
paprsky ranní světlo přinesou.

A proto do tvé dlaně vždy odevzdaně
schoulím se Matko má.

Mons. Josef Veselý

Vydává Diecézní centrum pro mládež, Velké Náměstí 32,
500 03 Hradec Králové, tel. 495063421, e-mail: dcm@diecezehk.cz

Toto číslo připravili: Zdiška Černochová, Lída Horáčková
a Jakub Klimeš.